

מעוז צור

מעוז צור ישועתי
תכון בית תפילתי
לעת תכין מטבח
אז אגמור בשיר מזמור

לך נאה לשבת,
ושם תודה נזבת,
מצר המנבח,
תנפת המזבת.

רעות שבעה נפשי
חיי מררו בקשי
ובידו הגדולה
חיל פרעה וכל זרעו

ביגון פחי כלה,
בשעבוד מלכות עגלה,
הוציא את הסגלה,
ירדו כאבן מצולה.

דביר קדשו הביאני
ובא נוגש והגלני,
ויין רעל מסכתי
קץ בבל, זרבבל,

וגם שם לא שקטתי,
כי זרים עבדתי,
כמעט שעברתי,
לקץ שבעים נושעתי.

פרת קומת ברוש בקש
ונהיתה לו לפח ולמוקש
ראש מיני נשאת,
רב בניו וקנניו

אגני בן המדתא,
ונאותו נשבתה,
ואויב שמו מחיית,
על העץ תקלית.

יונים נקבצו עלי
ופרצו חומות מגדלי
ומפותר קנקנים
בני בינה ימי שמונה

אזי בימי חשמנים,
וטמאו כל השמנים,
נעשה גם לשושנים,
קבעו שיר ורננים.

תשוף זרוע קדשך
נקם נקמת דם עבדיך
כי ארכה לנו הישועה,
דחה אדמון

וקרב קץ הישועה,
מאמה הרשעה,
ואין קץ לימי הרעה,
בצל צלמון הקם לנו רועים שבעה

סדר הדלקת נרות חנוכה

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר (שֶׁל) חֲנֻכָּה.

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה.

בערב הראשון מוסיפים גם "שהחיינו":
בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה.

אחר ההדלקה יאמר:

הַצְּרוֹת הַלָּלוּ אֲנַחְנוּ מִדְּלִיקִים עַל הַנְּסִים וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
בְּזִמְן הַזֶּה, עַל יְדֵי כַּהֲנָן הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׂמוֹנַת יָמֵי חֲנֻכָּה
הַצְּרוֹת הַלָּלוּ קִדְּשׁ הֵם, וְאִין לָנוּ רְשׁוּת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלֵא
לְרְאוֹתָם בְּלִבָּד, כִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, עַל נִסֶּיךָ
וְעַל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ.